

za njih imena in rodbinske razmere. Ti trije vojaki bodo deležni posebnih milosti. Vsi vojaki so bili cesarjevega obiska silno veseli ter se z navdušenimi besedami izrekli o dobroti in milosti najvišjega vojnega gospoda. Cesar je odšel po poldrugournem bivanju v Augartenu; pred odhodom se je Nj. Veličanstvo zahvalilo nadvojvodinji Mariji Jožefi za veliko skrb, ki jo posveča bolnim vojakom. Prav posebno je cesar pohvalil, da je nadvojvodinja koj začetkom vojne ustanovila v svoji palači delavnico, v kateri se v velikem slogu izdeluje perilo za vojake. — Razen prostovoljnih moči je bilo mnogo pomožnih moči sprejetih za plačo; samo žene in dekleta, ki so izgubile vsled vojne popolnoma ali začasno svoje reditelje. Do sedaj je bilo izdelanih kakih 20.000 komadov perila. Cesar je obračal svojo pozornost od vsega začetka na to delo ter si dal ponovno poročati od nadvojvodinje. — Po prisrčni poslovitvi je zapustil cesar Augarten. Na cesti se je bila zbrala tisočglava množica, ki je prirejela cesarju navdušene ovacije. Na spodnjem delu Augartenstr. je stala šolska mladina, ki je cesarja navdušeno pozdravljala.

Naše napredovanje na Srbskem.

K. B. Dunaj, 28. septembra. Uradno se naznanja 23. septembra opoldne:

Na ruskem bojišču se v zadnjih dneh razven nekaj nebitvenih kanonad ni borilo. Naše armade so v kljub dolgotrajnemu slabemu vremenu v jako dobrem položaju.

Na Srbskem borijo se naše balkanske bojne moči z največjo hrabrostjo za uspeh. Jako važne pozicije so že v naši lasti. V teh bojih pridobili smo tudi topove.

Namestnik generalštabnega šefa: v. Höfer, generalmajor.

* * *

K. B. Dunaj, 23. septembra. Uradno se poroča z dne 23. septembra zvečer:

Ravnokar došla poročila od balkanskega bojišča pustijo izpoznati, da so sdaj važne visočine zahodno od Krupanja (Zagonja-Biljeg-Urni vrh), za katere se je cele dneve dolgo strastno borilo, vse v naša lasti in da je tukaj zlomljen odpor Srbov.

Da se je v teh bojih večine naših balkanskih bojnih moči posrečilo posameznim srbskim in črnogorskim četam, vsilili v one pokrajine, kjer je zaostalo le malo žandarjev in neobhodno potrebna varstvena posadka, ne more pri značaju dežele nikogar presenetiti.

Namestnik generalštabnega šefa: v. Höfer, generalmajor.

Krupanj je vas z 800 prebivalci v srbskem okraju Podrinje, vzhodne od Drine in leži okoli 20 kilometrov od bosanske meje.

Brezuspešno obstreljevanje v Adriji.

K. B. Dunaj, 23. septembra. Uradno se razglša:

Francoska mornarica, ki je od brezuspešnega obstreljevanja Punta d'Ostro dne 1. tm. izven Adrije ostala, izvršila je zadnje dni zopet svoja „junaštva“. Prišla je dne 19. tm. ob 6. uri zjutraj pred Boche di Cattaro in streljala zopet eno uro dolgo v vhodne utrdbe iz najtežjih kanonov. Zadel je trikrat in ranila enega vojaka. Potem je odplula francoska mornarica, ki je štela skupaj 40 parnikov, proti Lissi, obstreljevala tam ob 10. uri semafor in svetilnik, ranila dva moža, napravila pa tudi le mimogrede malo škodo. Do 5. ure popoldne streljal je večidel francoske mornarice pri Lissi, potem pa je odplul proti južnem zahodu. Tudi na otoku Pelagosa so streljali na svetilnik in pokradli hrano vbogega čuvaja. Potem so Francozi zapustili Adrijo. (Rez, smešnejših ljudi ni, kakor so ti otročji Francozi. Vkljub temu, da imajo več parnikov nego Avstrija in Italija skupaj, ne

dosežejo prav nobenih uspehov, marveč se le po morju sprehajajo.

Avstrija niti ne misli na mirovna pogajanja.

Dunaj, 22. septembra. Časopisje nam so vražnega inozemstva razširja poročila, da misli Avstro Ogrska na mirovna pogajanja in da je že uvedla tazadnevne korake. Poročila so zlobno zlagana.

Boji na Francoskem.

(Novo poročilo.)

Berlin, 24. septembra. Generalštab poroča od 23. septembra zvečer:

Na desnem krilu nemške zahodne armade ob oni strani Oise stoji boj. Francozi so skušali brezuspešno Nemce obiti. Na vzhodu do Argonskega gozda se danes niso vršili nobeni večji boji. Vzhodno od Argon zavzeli so Nemci tekem dneva Vareunes. Napad traja nadalje.

Armaadni deli, ki napadajo fôre južno od Verduna, zmagovali so proti nasprotnim napadom in napravili mnogo vjetnikov ter pridobili mašinske stroje, in kanone. Ogenj težke artiljerije proti celi vrsti fôrov bil je z vidnim uspehom zapričel.

Na francoskem Lotrinškem in na alzaški meji bile so francoske predstraže na nekaterih krajih nazaj vržene.

Resnična odločitev še ni nikjer padla. Iz Belgije in na vzhodu se ne more ničesar novega poročati.

Nemški uspehi na morju.

K. B. London, 22. septembra (5. uri 8 minut zvečer). Poroča se čez Rim: Reuterjev biro razglša sledečo vest:

Angleški vojni parniki (križarke) „Abonkir“, „Hogue“ in „Cressy“ bile so v Severnem morju od nemških podmorskih čolnov obstreljane in so se potopile. Križarko „Abonkir“ zadele so 4 torpedovke. Medtem ko sta ji križarki „Hogue“ in „Cressy“ pomagali, obstreljevalo se ju je istotako s torpedi. Znatni del moštva rešila sta neka križarka in neka torpedovka.

Kakor vse kaže, se torej tudi angleškemu bojnemu brodomu v kljub vsej njegovi premoči slabo godi. Kar ima Anglija več parnikov, to imajo Nemci več poguma in hrabrosti ter požrtvovalnosti. Zato so tudi na morju uspehi na nemški strani!

Nemška junaštva na morju.

K premaganju treh velikih bojnih parnikov

Anglije skozi en podmorski nemški čoln se še poroča iz uradnega nemškega vira:

Berlin, 23. sept. (Uradno.) Nemški podmorski čoln „U 9“ potopil je zjutraj dne 22. tm. okoli 20 morskih milj severo-zahodno od polotoka Hock van Holland tri angleške pancerske križarke „Abonkir“, „Hogue“ in „Cressy“. — Moštvo rešil je deloma neki holandski parnik „Titan“ in jih je spravil na varno kot vojne vjetnike. „Abonkir“ imel je 900 mož posadke, „Hogue“ 999 in „Cressy“ 832 mož. Uničeni angleški parniki bili so vsak urejen za 12.200 ton, čez 21 metrov širok in čez 134 metrov dolg. Oborožen je bil vsak z okoli 30 velikimi kanoni. Angleži so v tej vojni izgubili že najmanj 20 velikih parnikov. Njih morski nadvladi bode potemtakem kmalu konec!

Bombni napad na ruski vojaški vlak. — 1150 Rusov ubitih in ranjenih.

Sofija, 22. septembra. „Utru“ se poroča iz Budimpešte, da je bil neki ruski vojaški vlak na varšavski progi napaden z bombo. Ubityh in ranjenih je bilo 150 ruskih častnikov in 1000 ruskih vojakov.

Turčija na razpotju.

Vse kaže, da nam je Turčija še najzvestejša prijateljica na Balkanu. Doslej je bila vedno še nevtralna; ali njene simpatije so bile vedno na strani Avstrije in Nemčije. Ko so prišla prva poročila o nemško-avstrijskih zmagah, bilo je na Turškem že velikansko navdušenje in veselje. Rusi so sicer poskušali z najpodlejšimi grožnjami Turke prestrašiti in na svojo stran spraviti; ali pomagalo jim ni nič. zdaj se govori, da hoče „tripelententa“ (to je zveza Anglije, Francije in Rusije) Turčiji celo ultimatum položiti. Ta grožnja danes istotako nima nobenega pomena, kajti Anglija in Francoska imata dovolj opraviti z Nemčijo, Rusija pa v kljub svoji velikanski premoči z nami. Turčija bode tak ultimatum tudi čisto gotovo odklonila. Ako bi ji potem naši sovražniki napovedali vojno, no, potem se bode Turčija ravno z nami vred borila. Rusko-francosko-angleška zahrbtnost in nasilnost mora biti premagana, da bode imel svet možnost ugodnega gospodarskega razvitka.

Boji z Japonci se prično.

Z Japonskega se poroča, da je brzojavljenje po kablju med Japonsko in Kitajsko prekinjeno, ker je kabel najbrže prerezala kaka nemška križarka. Japonci so pričeli Čingtau obstreljevati.

Pariz, 21. septembra, via Rim. (Kor. urad.) Agence Havas brzojavlja: Japonci se približujejo nemški trdnjavi Tsingtau.

Pariz, 21. septembra, via Rim. (Kor. ur.) Agence Havas piše: Neki nemški zračni letalec je metal na Japonce bombe. 30 jih je ubil, več ranil.

Lemberg (Lvov.)

Ko so avstro-ogrsko armade prvič v večdnevni borbi naspoti ruski premoči stale, šle so iz strateških vzrokov v kljub lepim svojim uspehom nazaj. Opustile so zaradi tega, da so prišle v ugodnejše in za boj pripravnije pozicije, tudi glavno gališko mesto Lvov ali Lemberg. Medtem se je zgodila tam tudi večja bitka, v kateri so imeli Rusi prav občutne izgube. Prej ali slej bode Lvov seveda zopet v naših rokah; kajti naši vojaki niso bili iz tega mesta pregnani, marveč so šli sami nazaj. Lemberg, katerega prinašamo danes v sliki, je glavno mesto Galicije in šteje okoli 160.000 prebivalcev ter ima v gospodarskem oziru kot središče

Ansicht von Lemberg

obrta in trgovine precejšni pomen. Rusi so seveda zapustitev Lemberga proglašali kot velikansko „zmago.“ Ali vsi naslednji boji so dokazali, da jim ta „zmaga“ ne bode nič pomagala.